

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 10C/490/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6215207015
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Šulgan
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2016:6215207015.6

Rozhodnutie

Okresný súd Veľký Krtíš, samosudcom JUDr. Jánom Šulganom, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti odporkyni W. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX P. Z. XX, O. Č. O. V. U. XX, XXX XX V., B. G., v zastúpení Mgr. Gabriela Nováková, advokátka, so sídlom Mierové námestie 452, 991 28 Vinica, o zaplatenie 2 063,23 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa z a m i e t a.

Navrhovateľ je p o v i n ý nahradiť odporkyni účelne vynaložené trovy konania v rozsahu 100% v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Podaným návrhom zo dňa 01.10.2015 sa navrhovateľ Všeobecná úverová banka a.s., Mlynské Nivy 1,829 90 Bratislava domáhal od odporkyne W. R. v tom čase R.Č. o zaplatenie sumy 2 063,23 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,05% ročne od 16.08.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že uzatvoril s odporkyňou dňa 15.01.2009 Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB na základe ktorej sa pôvodný navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporkyni kreditnú kartu ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXX. Odporkyni bol poskytnutí úver z dohodnutým úrokom vo výške 22,68 %. Odporkyňa mala schválený úverový rámec vo výške 896,24 Eur a povinne mala platiť mesačnú splátku vo výške 29,87 Eur. Odporkyňa si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy a nepodarilo sa obnoviť jej platobnú disciplínu ani po viacerých pokusoch navrhovateľa. Pred odstúpením na vymáhanie navrhovateľ vystavil ku dňu 14.08.2015 výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.07.2015 obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady odporkyne s konečným zostatkom vo výške 2 063,23 Eur.

Súd vydal vo veci dňa 05.11.2015 platobný rozkaz č. 10C/490/2015- 19 z dôvodu pobytu odporkyne v zahraničí súd platobný rozkaz zrušil. Na základe doručeného návrhu na zmenu účastníka konania, súd uznesením č. 10C/490/2015- 35 zo dňa 19.01.2016 pripustil zmenu na strane navrhovateľa. Novým navrhovateľom sa stala spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o.

Odporkyňa vo vyjadrení zo dňa 05.05.2016 uviedla, že z pôžičkovej karty vyčerpala celkovú sumu 1 883,39 Eur, prípadne 2 043,39 Eur nakoľko operácie typu U. v celkovej výške 160,- Eur nevie posúdiť, či ide o výber alebo poplatky, pričom celkovo uhradila 2 100,43 Eur. Poslednú splátku vo výške 74,35 Eur uhradila 15.06.2012, pričom už dňa 15.11.2011 jej boli pripočítané náklady vymáhania do vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru vo výške 24,90 Eur. Z uvedeného vyplýva, že už minimálne od uvedeného dňa porušila ustanovenia zmluvy a navrhovateľ bol oprávnený vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru a svoju pohľadávku uplatniť. Nakoľko navrhovateľ podal návrh na súd až 01.10.2015, teda viac ako tri roky po

uvedenom termíne, má za to, že nárok je premlčaný. Zmluva navyše neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 Zákona č. 258/2001. Poskytnutý úver považuje preto za bezúročný a bez poplatkov.

Súd vytýčil vo veci pojednávanie. Právna zástupkyňa odporkyne na pojednávaní uviedla, že žiada návrh zamietnuť z troch dôvodov. Prvým dôvodom, pre ktorý žiada návrh zamietnuť je, že podľa jej názoru nejde o zmluvu, ale ide o mix žiadostí a zmluvy. Zmluva nemôže obsahovať otázky ale musia tam byť presne uvedené náležitosti v zmysle zákona. Aj výpočet RPMN je len indikatívny a keby bol pri splnení niektorých podmienok, odporkyňa nedostala ani nemá vedomosť o existencii žiadnej zmluvy po schválení žiadosti o úver, preto považuje za viac ako možné, že zmluva neexistuje. Po druhé, pokiaľ by súd určil, že ide o platnú zmluvu tak táto zmluva neobsahuje náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, preto by mala byť bez úrokov a bez poplatkov. Tretím dôvodom, prečo podľa jej názoru by mal súd návrh zamietnuť je, že z výpisov vyplýva, že od 25.12.2011 boli odporkyňa účtované náklady na vymáhanie do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti a považuje nárok za premlčaný.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s písomnými podkladmi podaným návrhom zo dňa 01.10.2015, Žiadosťou o vydanie splátkovej karty zo dňa 15.01.2009, Výpismi zo splátkovej karty Quatro, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 01.10.2015 spolu s prílohami, vyjadrením odporkyne zo dňa 04.05.2016.

Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav. Dňa 15.01.2009 uzatvorili pôvodný navrhovateľ s odporkyňou zmluvu č. XXXXXXXXX označenú ako žiadosť o vydanie splátkovej karty Quatro. Na základe tejto zmluvy poskytol veriteľ odporkyňa úverový limit vo výške 896,24 Eur pričom odporkyňa mala splácať mesačnú splátku vo výške 29,87 Eur. Odporkyňa uhradila celkovú sumu 2 100,67 Eur. Navrhovateľ si v konaní uplatňuje náhradu sumy 2 063,23 Eur.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva, bez ohľadu na právny formu ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorým účastníkov je spotrebiteľ použijú sa vždy ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa §53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa §53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

h) ročnú úrokovú sadzbu;

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok;

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z., ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z citovaných ustanovení zákona. Z dôkazov predložených navrhovateľom vyplýva, že sa jedná o úverovú zmluvu, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou. Spotrebiteľská zmluva, teda zmluva medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi spadá pod ochranu upravenú § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, preto právny predchodca navrhovateľa bol odo dňa uzavretia zmluvy s odporkyňou v postavení dodávateľa a odporkyňa v postavení spotrebiteľa. Aj po postúpení pohľadávky je potrebné poskytnúť odporkyňi právnu ochranu. Súd považuje za preukázané, že úverová zmluva uzavretá medzi účastníkmi má podobu štandardnej formulárovej zmluvy, ktorá je typická tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a spotrebiteľ spravidla jej obsah nemení vzhľadom na formulárovú pretlač, teda spotrebiteľ buď prijme podmienky zmluvy, ktoré si dodávateľ sám v predstihu podľa svojej predstavy naformuloval, alebo zmluvný vzťah nevznikne. Za takého stavu je spotrebiteľ z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou zmluvného vzťahu. Zákomom č. 150/2004, ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník bola prebratá aj smernica Rady č. 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Túto smernicu je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Z vykonaného dokazovania má súd preukázané, že právny predchodca navrhovateľa vypísal z odporkyňou dňa 02.01.2009 Žiadosť o vydanie splátkovej karty Quatro pod ktorým je malými písmenami uvedené „Žiadosť alebo žiadosť/zmluva“. Dňa 15.01.2009 bola zmluva podpísaná zo strany veriteľa. Súd posúdil predloženú spotrebiteľskú Zmluvu/žiadosť podľa jej obsahu ako riadnu zmluvu. Nestotožnil sa tak s názorom právnej zástupkyne, že nejde o zmluvu. Zároveň ale konštatuje, že táto zmluva nie je v súlade s ustanoveniami z.č. 258/2001 Z.z., najmä neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom. Zo zmluvy nie je zrejme aká je výška splátky, čo tvorí súčasť splátky a v akej výške (istina, úrok, poplatky). Súd preto posúdil zmluvu ako zmluvu, v ktorej chýba náležitosť podľa (§ 4 ods. 2 písm. i) cit. zák.). V zmluve nie je uvedená úroková sadzba. Zmienka o úrokovej sadzbe vo výške 22,68% je len pri indukčivnom výpočte RPMN, ako jeden z predpokladov. Súd tak nevie, či táto úroková sadzba bola s odporkyňou skutočne dohodnutá, alebo len ide o predpokladanú hodnotu pri výpočte RPMN, keďže ostatné údaje pri tomto výpočte nekorešponujú s hodnotami dohodnutého úveru a podľa názoru súdu sú len informatívne. Súd tak posúdil zmluvu ako zmluvu, v ktorej úroková sadzba uvedená nie je (§ 4 ods. 2 písm. h) cit. zák.). Rovnako indukčivný výpočet RPMN narába s fiktívnymi predpokladmi a nie reálnymi hodnotami z úveru. Takýto výpočet je nejasný a mätúci bez reálnej výpovednej hodnoty pre spotrebiteľa. Súd preto posúdil zmluvu ako zmluvu, v ktorej RPMN uvedená nie je (§ 4 ods. 2 písm. j) cit. zák.). V zmluve nie je uvedená ani priemerná hodnota RPMN (§ 4 ods. 2 písm. k) cit. zák.).

Na základe uvedeného súd považuje za preukázané, že v zmluve chýbajú náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. h), i), j) a k) zákona č. 258/2001 Z.z., preto podľa § 11 ods. 1 písm. b) cit. zák. je zmluva považovaná za zmluvu bezúročnú a bez poplatkov.

Navrhovateľ by tak mal nárok na vydanie rozdielu medzi poskytnutými finančnými prostriedkami a vrátenými finančnými prostriedkami. Súd z vykonaného dokazovania má preukázané, že odporkyňa čerpala úver vo výške 1 883,39-Eur. Z bankových výpisov nie je zrejme, či suma 160,- Eur je výber, alebo poplatky. Pokiaľ by táto suma bola výberom, potom by odporkyňa vyčerpala sumu 2 043,39-Eur. Súd má ale preukázané, že odporkyňa splatila sumu 2 100,43-Eur, čo je v každom prípade viac ako si vyčerpala. Navrhovateľ tak nemá právo na vyplatenie rozdielu.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka, koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, prípadne koniec lehoty na jeho posledný deň.

Právna zástupkyňa vzniesla námietku premlčania, pričom podľa jej názoru premlčacia doba mala začať plynúť od okamihu, kedy mohol navrhovateľ úver zosplatiť, t.z. od 25.12.2011, kedy naučtoval odporkyni aj náklady spojené s vymáhaním do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky a jej príloh súd zistil, že úver bol zosplatený dňa 30.09.2012. Súd sa nestotožnil s názorom právnej zástupkyne, že premlčaciu dobu je nutné počítvať od 25.12.2011. Súd súhlasí s názorom, že veriteľ mohol úver zosplatiť, ale zároveň má preukázané, že tak neurobil. Z výpisov je zrejmé, že podobnú položku účtoval odporkyni ešte niekoľkokrát, čo znamená, že úver zosplatený nebol. Právo zosplatiť úver pri „prvej príležitosti“ považuje súd za možnosť a nie povinnosť veriteľa. Podľa názoru súdu začala trojročná premlčacia doba plynúť nasledujúcim dňom po zosplatení, t.z. 01.10.2012 a skončila 30.09.2015. Navrhovateľ podal návrh na súd dňa 01.10.2015, čo znamená po uplynutí premlčacej doby.

Súd konštatuje, že každý z uvedených dôvodov, to znamená premlčanie aj preplatenie úveru pri jeho bezúročnosti sú dôvodom na zamietnutie návrhu. Na základe uvedeného súd považuje návrh navrhovateľa za bezdôvodný a preto ho zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Odporkyňa mala v konaní plný úspech, preto jej súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%. Po právoplatnosti rozhodnutia bude o vyčíslených trovách rozhodnuté samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd Banská Bystrica a to písomne v štyroch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolávateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.)

Odvolanie proti rozsudku alebo uznesením ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli doteraz uplatnené.
- f) Rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vo veci (§205 ods. 2 O.s.p.)

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môžu odvolávateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.)

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov)